

صحيفة الحسين عليه السلام

[223] بی نیازی ام بخشیده ای، و تو کسی هستی که معبودی جز تو نیست، خود را بهر چیز شناسانده ای، از اینرو چیزی نیست که تو را نشناسد، و تو کسی هستی که در هر چیز خود را به من شناساندى، از اینرو تو را آشکارا در هر چیز دیدم، و تویی که برای هر چیز نمایانی. ای آنکه به مهربانی خود پایدار گردید، در نتیجه عرش در ذاتش پنهان گردید، آثار را با آثار نابود ساخته، و نامحرمان را با احاطه کننده های مدارهای انوار محو نمودی، ای آنکه در سراپرده های عرش نورانی خویش آنچنان پیچیده ای که چشمها از دیدنت عاجزند. ای آنکه با کمال زیبایی و نورانیت آنچنان تجلی کرده ای که عظمت بر تمامی ما سایه افکنده است، چگونه می توان گفت که پوشیده ای در حالیکه اینگونه آشکاری، یا چگونه می توان گفت که غائبی، در حالیکه اینگونه مراقب و حاضری، تو بر هر کار قادری و ستایش تنها تو را سزااست.
